

60 jaar ABCCMM verslag Brazilië

Door Christel Dubbeld

Begin dit jaar vergaderden we op de Equitana met het ABCCMM. Het Braziliaanse stamboek van de Mangalarga Marchador bestaat dit jaar 60 jaar en dat moest gevierd worden. Daarnaast bestond al geruime tijd het idee om een Europees stamboek op te zetten. Het EAMM (European Association Mangalarga Marchador) werd een feit en ter gelegenheid hiervan werden we door de President van de ABCCMM, Magdi Shaat, uitgenodigd om deze zomer naar Brazilië te komen om meer te leren over de achtergronden van de Mangalarga Marchador.

21 juli werd dit een feit: Helmi en ik vertrokken voor 2,5 week naar Belo Horizonte. Zie hier ons verslag van een geweldige reis door de provincie 'Minas Gerais'.

Na een lange reis van Amsterdam naar São Paulo en van daaruit naar Belo Horizonte, kwamen we 's avonds aan in het hotel. De volgende morgen vertrokken we al vroeg naar de Nacional, dé wedstrijd in Brazilië waar alles om de Mangalarga Marchador draait. Samen met een deel van het bestuur van de EAMM en oude bekenden van een eerdere reis Brazilië struinden we drie dagen lang rond op het wedstrijdterrein. Wat een paarden, prachtig! Onvoorstelbaar wat een uithoudingsvermogen hebben deze dieren. De wedstrijden zien er hier heel anders uit dan in Nederland. De paarden worden op verschillende punten beoordeeld, zoals morfologie, uithoudingsvermogen, de verschillende marcha's, enz enz.

Daarnaast worden de paarden ook gereden door de juryleden, o.a. om het comfort van de gangen te beoordelen. De paarden liepen hun rondes, soms wel een uur lang in één marcha. Ook andere onderdelen waren te bekijken, zoals 'farming': te paard een hek openen en sluiten, in stap een vierkant door, halthouden, achteruit weer uit het vierkant stappen, in een flinke marcha weer vertrekken, slompen rondom pionnen, aangelopperen, rondom drie barrels galopperen en een sprongetje maken om tot slot op de stip weer halt te houden. Er zijn veel paarden op het terrein, zo'n 1200, en alles loopt op rolletjes. Overal staan kleine kraampjes met 'chop' (bier) en kokosnoten(sap) en natuurlijk ontbreken de winkels met zadels en tuig niet. Schitterend!

Magdi, de President, laat ons van alles zien. We vergaderen verder over de EAMM, leren meer over het project van de "Caminhos Gerais" en tekenen een akkoord met de organisatie die wedstrijden verzorgt in Brazilië, waarbij de arme

bevolking ondersteund wordt middels medische zorg e.d.. Tot slot maken we ook een 'auction' mee: de veiling van paarden (soms 'een half paard'), maar ook embryo's en zelfs eitjes worden verkocht. Een hele happening: de drank wordt welig geschonken, er staat harde muziek, een druk pratende en bewegende veilingmeester en paarden die onder de glitter op een podium worden vorgebracht. Dat alles goed gaat!!

Na drie dagen 'ABCCMM Exhibition' vertrekken we naar Tiradentes, een historische plaats in Minas Gerais. Tiradentes werd rijk door het vele goud wat hier gevonden werd. De stad ontleent zijn naam aan de bijnaam 'Tiradentes' (tandentrekker) van José da Silva Xavier. Deze inwoner van de stad leidde de eerste beweging in Brazilië die streefde naar onafhankelijkheid van Portugal.

Tiradentes is een prachtig koloniaal stadje, vol met oude Portugese villa's in allerlei kleuren, veel kleine winkeltjes met kunstnijverheid en kleine rijtuigjes met

paarden. Na een wandeling met een gids door de stad duiken we 's avonds moe maar voldaan ons bedje in.

De volgende morgen verlaten we al vroeg het hotel met een klein groepje: op naar de bossen voor een hiking. Prachtige wandeling gemaakt, veel geklommen en van schitterende uitzichten genoten. Het landschap bestaat o.a. uit 'cerrado': grote gebieden met tropisch grasland, bezaaid met kleine, dichtbegroeide bossen. Dit landschap wordt weer afgewisseld met 'sertão, een – in de wintertijd- vrij droog gebied, begroeid met cactussen en doornachtig struikgewas. Als we na een flinke klimpartij op de top van de heuvel staan is het uitzicht magnifiek. Zelfs de 'blankenkerk' Matriz de Santo Antônio, is van hieruit te zien.

's Middags vertrekken we met de hele groep naar Cruzilia, de plaats waar de Mangalarga Marchador zijn oorsprong vindt. Na een flinke tocht, o.a. heel veel

'dirtroads', komen we 's avonds aan bij Haras Traituba. Het imposante witte gebouw ziet er in het maanlicht een beetje spooky uit, maar zijn we eenmaal binnen dan worden we verrast door de hele inrichting.

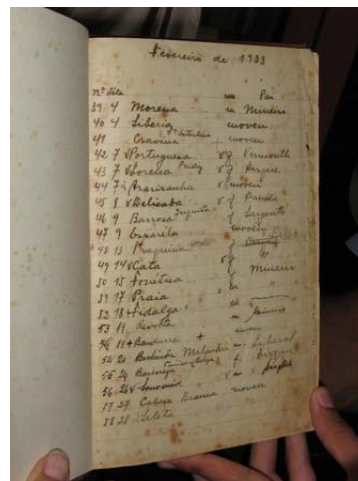

Traituba is meer dan 180 jaar geleden gebouwd en ademt de oude sfeer nog uit. De haras is nog steeds in handen van de familie van João Pedro en was vroeger een haras waar veel gefokt werd. De paarden werden destijds met name gefokt voor het jagen, waardoor er een type paard geselecteerd werd op basis van functionele vaardigheden: agility, endurance en comfort. 's Avonds bekijken we diverse paarden die voorgebracht worden en na een rondleiding door het huis gevolgd een heerlijk diner, gemaakt op oude stoven en fornuizen, slapen we in oude, koloniale bedden.

De volgende morgen vertrekken we na een echt Braziliaans ontbijt, verse papaya, meloen en ananas, zoete broodjes, koekjes en kleine kaasbroodjes, naar diverse harassen. We bezoeken o.a. Campo Lindo's Farm. Ook deze farm is oud,

gebouwd rond 1840, en ademt net als Traituba de oude sfeer van vroeger uit. We maken kennis met de oude bloedlijn 'Favacho'. De eerste eigenaar van deze boerderij was José Frausino Junquiera, en hij was de pionier van de 'Favacho-bloedlijn'. Zijn zoon, João Bráulio, creëerde de bekende lijn 'JB'. De 'JB-line' is later een van de belangrijkste bloedlijnen van de Mangalarga Marchador geworden. We worden rondgeleid door de boerderij en zien veel paarden. Na Campo Lindo's Farm brengen we een bezoek aan Bela Cruz, een haras die ook in het district van Cruzília gelegen is.

De volgende dag bezoeken we te paard wederom meerdere Harassen. We brengen o.a. een bezoek aan Favacho's Farm, Narciso's Farm en Boa Vista's Farm. De haras Favacho is een farm die een behoorlijke stempel heeft gedrukt op de huidige Mangalarga Marchador. José Frausino Junqueira en Baron zijn belangrijke namen in de geschiedenis van de MM. Deze twee mannen zetten de eerste belangrijke bloedlijnen van de MM neer: Gregório, Manco, Armistício, Colorado enz enz. Ook deze paarden werden m.n. gefokt vanwege de grote liefhebberij van de Junqueira familie: herten jagen. De Favacho-lijn werd gekenmerkt als sterke, stoere, behendige paarden met een goede gang. Vandaag de dag springen nakomelingen als Favacho Radical,, Favacho Diamante, Favacho Único en Favacho Estanho er absoluut uit. Ook Narciso's farm heeft belangrijke oude bloedlijnen ontwikkeld: Abismo is er een van. Ook bij deze haras worden we zeer welkom ontvangen. Ook nu worden we rondgeleid door het huis en worden zeer verwend met allerlei lekkernijen.

Na dagen harassen bezoeken, gaan we vervolgens een 'ontspannen dag' te paard doorbrengen: vandaag gaan we op 'hertenjacht'. Van ons hoeft dat niet zo, maar het is wel heel bijzonder om de hele happening mee te maken. Wat een ervaring om met een groep paarden vergezeld door een grote groep honden erop uit te trekken. Onder luid kabaal met een speciale hoorn rijden we door het landschap. De honden hebben veel moeite om een hert op te sporen.

Er zijn tegenwoordig nog maar weinig herten te vinden en dat in combinatie met het droge seizoen (waardoor de herten meer rondtrekken en dus meerdere geursporen achterlaten) maakt het

onmogelijk een hert te vinden. Wij vinden het prima zo en genieten van de tocht. Hier en daar wordt een slokje cachaça (sterke suikerrietlikeur) gedronken en we vervolgen onze weg. Prachtig! Uiteindelijk komen we –zonder hert- weer bij een haras aan, waar we –wederom onder het genot van een slokje cachaça- vers gemaakte kaas, kaasbroodjes e.d. voorgeschoteld krijgen.

Nadat Cruzília uitgebreid bezocht is, vertrekken we op 31 juli weer. Deze keer op naar de farm Haras El Far, oftewel de farm van Magdi Shaat, de President. Ook nu een lange tocht met de bus. Eenmaal aangekomen op haras El Far worden we van harte verwelkomd en verweerd met een uitgebreide lunch. Hierna gaan we te paard de haras verkennen. We krijgen paarden mee die op de Nacional gelopen hebben, ronduit schitterend!! Wat een looplust en een temperament, niet te filmen. 's Avonds maken we kennis met de hengsten die we in het donker nog rijden op de ovaalbaan. Ook dit is weer een prachtige ervaring. 's Avonds bekijken we onder het genot van een caipirinha tientallen merries en veulens. Ook behandelt Christel nog twee paarden met osteopathie.

2 augustus vertrekken we weer van de farm van de President. Onderweg brengen we een bezoek aan de Haras van Cristiana Gutierrez, Haras Morada Nova. Wederom een schitterende Haras en prachtige paarden. Ook nu wacht ons een heerlijke lunch.

Aan het eind van de middag nemen we afscheid van onze groep en de filmcrew en gaan we ons eigen pad. Graag willen we de Haras van Alice nog bezoeken en willen we Bruni nog even dagzeggen voor we weer naar Nederland gaan.

Alice en Hans nemen ons van de Haras van Cristiana mee naar het Parque Nacional Serra do Cipó, een nationaal park van 338 vierkante kilometer in het hoge ruige land van de Serra do Espinhaçobergen. Dit nationale park bezit enkele stukken oer-cerrado en de stroomgebieden van veel zijrivieren van de São Francisco- en de Docerivier. Na een lekker etentje in een klein restaurantje slapen we 's avonds in een kleine, knusse pousada (hotelletje). De volgende morgen gaan we te paard het park verkennen. Helmi en ik rijden op twee prachtige stoere hengsten.

We bezoeken de canyon, hebben groots uitzicht over het land en bezoeken een prachtige waterval. Wat een leventje hebben we toch dat we dit allemaal mee kunnen maken!!

Na een heerlijke dag bij Alice en Hans vertrekken we de volgende dag in de namiddag naar Bruni. Ook nu weer een lange tocht. Na zo'n 6,5 uur komen we tegen half een 's nachts aan op Haras Cheyenne, de Haras van Bruni Hettich. Helmi en Bruni kennen elkaar al meer dan dertien jaar: bij Bruni heeft Helmi haar eerste Mangalarga Marchadores gekocht.

De volgende morgen rijden we door naar Haras Clarion, de Haras van Alice Fonseca. Een Haras die in the middle of nowhere ligt, een waar paradijsje. Ook Alice heeft een kudde Mangalarga Marchadores. Nadat we de farm bekeken hebben, maakt Helmi nog een rit over de Haras. Wat een ruimte! We worden bij Alice flink verwend met allerlei lekkernijen, barbecue en caipirinha's aan het zwembad. Ik geloof dat we hier maar even 'vakantie' moeten houden!

Ook bij Bruni volgt een heerlijke dag met rondstruinen op de Haras, paarden kijken, heerlijk lunchen en het dorpje Santa Luzia bezoeken (havayana's kopen voor het thuisfront!). 's Avonds halen we oude verhalen van vroeger op, onder het genot van Braziliaanse biertjes. 6 augustus, vroeg in de morgen, brengt Bruni ons weer naar het vliegveld. Ons Brazilië-avontuur zit er weer op...